

mange helt unge mennesker, som har indtaget alkohol. Derfor er der et særligt behov for at sikre, at de personer, der er beskæftiget i miljøet, er både kompetente og ansvarlige.

Stramningerne i restaurationsloven tager udgangspunkt i regeringens handlingsplan »Kampen mod narko«, der blev fremlagt i oktober 2003. I handlingsplanen lægges der op til en indsats mod unges misbrug af euforiserende stoffer i fest- og restaurationsmiljøet.

Det er regeringens opfattelse, at der er en nær sammenhæng mellem alkohol og narkomisbrug, hvorfor regeringen samtidig har valgt at styrke indsatsen mod mindreåriges alkoholforbrug i fest- og restaurationsmiljøet. På den måde mindskes risikoen for, at mindreårige på et meget tidligt tidspunkt kommer i kontakt ikke bare med alkohol, men også med euforiserende stoffer.

Det var også som led i forebyggelsen mod alkoholmisbrug blandt børn og unge, at der pr. 1. juli 2003 blev strammet op på restaurationslovens regler om forbud mod udskænkning af alkohol til unge under 18 år. Lovændringen har gjort det lettere for kommunerne at fratage bevillingshavere bevillingen, hvis lovgivningen ikke overholdes, eksempelvis ved udskænkning til unge under 18 år, eller hvis betingelserne for bevillingen overtrædes, eksempelvis aldersgrænsen for de personer, som har opholdt sig i restaurationen.

Jeg mener, at man kan komme meget langt med reglerne i restaurationsloven. De gældende regler om bevillingsnævn sammenholdt med de øvrige regler i restaurationsloven giver kommunerne og politiet et godt redskab til at regulere branchen og føre en bevillingspolitik, hvor der tages fornødent hensyn til ædrueligheden.

Som led i det kommunale selvstyre lader restaurationsloven det være op til kommunalbestyrelserne at afgøre, om der skal nedsættes et bevillingsnævn. Vælger kommunen ikke at nedsætte et bevillingsnævn, behandles bevillingsansøgningerne af kommunalbestyrelsen. Bevillingen gives og fornys i begge situationer efter forhandling med politiet.

Når bevillingsmyndigheden overvejer at give alkoholbevilling, er de efter loven forpligtet til at tage hensyn til det ædruelighedsmæssige, det samfundsmæssige og det ordensmæssige.

Kommunen og bevillingsnævnet har altså mulighed for at bestemme, hvor mange alkoholbevillinger der skal gives, hvor længe restaurationen må holde åbent, og hvem der skal have be-

villingen. Kommunen kan endvidere, når en bevilling gives, opstille nogle betingelser. Der er f.eks. således ikke noget i vejen for, at bevillingen forsynes med en betingelse om, at f.eks. unge under 18 år har forbud mod at opholde sig i restaurationen.

Bevillingsnævnet kan under de nuværende rammer høre sociale myndigheder, brancheorganisationer eller andre i forbindelse med udstedelse af alkoholbevilling. Restaurationsloven hindrer heller ikke, at der sidder brancherepræsentanter eller andre i bevillingsnævnet. Der er altså ingen grund til at gøre det her obligatorisk.

Jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt, at det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, om det lige netop i den kommune er nødvendigt med et bevillingsnævn. Jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at der skal være bevillingsnævn i samtlige landets kommuner. Det kan være hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen i mindre kommuner, hvor der kan gå lang tid mellem ansøgninger om alkoholbevillinger, selv varetager ansøgningerne.

Jeg har stor tillid til såvel kommunalbestyrelsernes afgørelse i de enkelte sager som til deres valg, når det drejer sig om, hvorvidt der er behov for et bevillingsnævn.

Restaurationsloven giver også mulighed for et godt samarbejde i de kommuner, hvor der ikke er nedsat et bevillingsnævn. Allerede i dag samarbejder de lokale myndigheder med restauratørerne om at indføre ordninger, som skal begrænse de helt unges deltagelse i nattelivet. Jeg ved, at politiet i bl.a. Hjørring politikreds med kommunerne og restauratørerne har drøftet indførelsen af en begrænsning af unges ophold i restaurationer, der har tilladelse til at holde åbent til kl. 5.

Kl. 17.25

Hertil kommer, at den kommende kommunalreform formentlig vil betyde større enheder. Det kan muligvis resultere i, at næsten alle kommuner herefter nedsætter bevillingsnævn, som vil kunne samarbejde med de sociale myndigheder om disse ædruelighedsmæssige forhold.

Regeringen er naturligvis enig med forslagsstillerne i, at forebyggelse af alkoholmisbrug er et vigtigt område. Regeringen har allerede taget adskillige tiltag på området. Regeringen kan dog ikke af de grunde, jeg har nævnt, støtte lovforslaget om lovpligtige forebyggelses- og bevillingsnævn.